Harul Tău, în grele clipe,
Doamne mi-e de-ajuns,
căci sub sfintele-i aripe,
El mă ţine-ascuns!
Sute de săgeţi aprinse
de la cel mişel,
/: toate-n har pieri-vor stinse,
de mă-ncred în El. :/

Harul Tău nu-l pot cuprinde,
- e fără sfârşit -
inima de Cer mi-o prinde,
mai desăvârşit.
Şi mi-o umple de putere
să pot birui,
/: şi ispită şi durere,
tot ce va veni! :/

Harul Tău se înnoieşte
zilnic - cum ai spus!
Sufletul prin El primeşte,
liniştea de Sus!
Jertfa mulţumirii pline,
- mirul ei sfinţit -
/: o ridic smerit spre Tine,
Domnul meu iubit! :/

Tu-mi eşti sfântă Moştenire,
Harul mi Te-a dat,
şi-n eternă fericire,
sunt înveşmântat!
Laude şi osanale
Ţie-Ţi cânt mereu,
/: pentru darurile Tale,
Dumnezeul meu! :/